
Mesijansko Biblijska Studija - 148

USLOVI ZA MOLITVU

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2020.

USLOVI ZA MOLITVU

MBS 148

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

Započinjemo dvodelnu studiju o „Uslovima za Molitvu.“ U ovom rukopisu razlagaćemo prvi deo, „Subjektivni Uslovi za Molitvu.“ Drugi deo, „Objektivni Uslovi za Molitvu,“ biće obrađeni u Mesijansko Biblijskoj Studiji 149 pod naslovom, „Komponente i Sadržaj Molitve.“

UVOD

Kao uvod, kazaćemo da ne postoji tako nešto kao безусловna molitva. Sve Biblijske molitve su uslovljene ili eksplicitno ili implicitno. Zapravo, Ješua (Isus) uči barem tri uslova za individualnu molitvu: neophodnost vere; neophodnost ustrajnosti; i neophodnost da se moli u Njegovo ime. Stoga, ne postoji tako nešto kao безусловna molitva. U svom ličnom molitvenom životu, Isus se molio u skladu sa Očevom voljom.

I. SUBJEKTIVNI USLOVI ZA MOLITVU

A. LIČNI PREDUSLOVI

Kroz Pisma nalazimo trinaest preduslova za molitvu.

1. Iskrenost

Prvi lični preduslov jeste iskrenost. Ovo se potpuno jasno uči u Pismima. Na primer, u Knjizi o Jovu 16:17, Jov kaže: **čista je moja molitva**. Govori o iskrenosti.

Psalam 145:18: **Blizu je Gospod svima koji ga zazivlju, svima koji ga zazivlju u istini.**

Matej 6:5 kaže: **I kad moliš, ne budi kao licemeri: oni vole moliti ... da se pokažu ljudima.** Ovo je obeležje neiskrenosti.

Marko 12:40: **i pretvarajući se mole duge molitve.** Pretvarati se znači ne biti iskren.

Moliti u iskrenosti jeste važan preduslov za molitvu.

2. Strahopoštovanje

Drugi lični preduslov jeste strahopoštovanje.

Propovednik 5:2 kaže: **Ne nagli ustima svojim**. Naglost ili brzanje sa rečima znak je nedostatka strahopoštovanja.

Matej 6:9 uči nas da kada pristupamo Bogu Ocu kažemo: **Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime Tvoje**. Kada pristupamo Bogu na ovom temelju, tada tu postoji jedan osećaj strahopoštovanja.

Jevrejima 12:28-29 govori o: (pristupanju Njemu) **kako je Bogu ugodno, sa strahopoštovanjem i bogobojaznošću. Jer naš je Bog oganj koji proždire**.

3. Poniznost

Treći lični preduslov jeste poniznost.

Psalam 10:17 kaže: **Čuo si, Gospode, čežnju poniznih**.

U Luka 18:9-14, Ješua nam priča o Fariseju i o Cariniku. Farisej koristi svoju molitvu da obavesti Boga kako je samo sretan što ima ovog fariseja na Svojoj strani; Farisej ne izražava niti potrebu, niti traženje, on izražava ponos. Carinik, međutim, izražava molitvu potrebe. To je molitva traženja u kojoj postoji jasno prepoznavanje o nedostojnosti ovog carinika pred Božanskim stvarima.

4. Nametljivost ili Ustrajnost

Četvrti lični preduslov jeste nametljivost ili ustrajnost.

Ovome nas se uči u usporedbi koju Isus priča u Luka 11:5-13. Čovek je iznenada dobio posetioca. Nije imao ništa da stavi pred posetioca, tako da je krenuo da dosađuje svom komšiji sve dok ovaj nije postao voljan da ustane iz kreveta i da udovolji njegovim traženjima. Ustrajnost se izdigla iz krizne situacije što je potaknulo traženje. Razlog za ustrajnu molitvu jeste to šta takva molitva daje rezultate. Vreme koje se koristi u stihu 9 implicira neprekinutu radnju i to je ono šta ustrajnost jeste: neprekinuta radnja.

Ustrajnost ima tri nivoa u molitvi. Prvi nivo je da ištemo; iskati, pokazuje da onaj koji ište veruje dovoljno da bi primio, a to je jako važno (Jakovljeva 1:5-6). Drugi nivo jeste tražiti: tražiti sa ciljem da se pronađe odgovor na traženje (II Korinćanima 12:9). Treći nivo jeste kucanje: kucati sa ciljem da se otvore vrata na koja se kuca (Rimljani 1:9-12).

5. Podložnost

Peti preduslov za molitvu jeste podlaganje volji Božijoj. Moramo da budemo podložni volji Božijoj tako da jesmo voljni da primimo koji god odgovor da od Njega stigne na našu molitvu.

Prema Matej 6:10, treba da molimo: **neka bude volja tvoja**.

U Matej 26:39, sam Ješua moli: **ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš**.

U II Korinćanima 12:8-9, sam Pavle je voljan da se podloži volji Božijoj u vezi sa uklanjanjem trna.

Prema I Jovanovoj 5:14, treba da molimo u skladu sa Njegovom voljom.

6. Poslušnost

Šesti preduslov je poslušnost.

U I Jovanovoj 3:22, Jovan piše: ***I šta god išćemo, primamo od njega jer zapovedi njegove držimo i činimo što je pred njim ugodno.***

Molitva nije učinkovita ukoliko nije usklađena sa karakterom Božijim. Usklađujući sebe sa karakterom Božijim, mi postajemo okarakterisani poslušnošću i Bog će da odgovori na naše molitve jer držimo Njegove zapovedi.

7. Usrdnost

Sedmi preduslov je usrdnost.

Luka 22:44 kaže: ***I zapavši u smrtnu teskobu, još usrdnije se molio.*** Kontekst ovoga jeste smrtna teskoba u Getsemanskom vrtu. Tri puta je Isus molio, a teskoba u Njegovoj molitvi činila je da sve usrdnije moli.

U Delima 12:5, čitamo: ***no crkva se žarko (usrdno) molila Bogu za njega*** (za Petra).

8. Biti u Mesiji

Osmi lični preduslov jeste da jesmo u Mesiji. Ovo znači da jesmo u ličnom i intimnom zajedništvu sa Gospodom.

Jovan 15:7 kaže: ***Ako ostanete u meni i reči moje ostanu u vama, iskaćete šta god hoćete, i biće vam.***

Jovan 15:1-8, jeste kontekst stiha 7, a priča nam se poređenje o trsu i o lozama. Loza rađa ono šta je već određeno u trsu. Trs je taj koji određuje plod koji će loza da proizvede. Ukoliko mi prebivamo u Njemu – ukoliko imamo i jesmo u prisnom zajedništvu sa Gospodom – ištemo ***šta god*** je On odredio. Drugim rečima, ovo nije blanko obećanje da ćemo dobiti šta god da zatražimo. Već, ako su naše želje Njegove želje, ukoliko je plod što ga donosimo ono šta trs želi da rodimo, tada su naše želje ujedno i Njegove želje. U tom smislu će, naravno, Bog da odgovori na svako naše traženje.

Značenje ove reči biti (prebivati), jeste „da se ostane,“ ostati u živom kontaktu sa nečim ili sa nekim. To je reč koja znači, „biti združen sa,“ „biti u potpunosti podložen,“ „biti zavisano.“ Tako da u kontekstu, Isus kaže: ***Ako ostanete u meni i reči moje ostanu u vama.***

Onda, u stihu 10, On kaže: **Budete li držali moje zapovedi, ostaćete u mojoj ljubavi.** Stoga, način na koji mi pokazujemo da jesmo u prisnom zajedništvu sa Gospodom jeste tako šta držimo Njegove zapovedi.

Prebivati u Mesiji znači biti tako usklađen sa Isusom da se sa Njim ima jedno skladno i neometano prisno zajedništvo. Vernik prebiva kada svesno i savesno odluči da zavisi o Ješui za svaki plod i plodonosnost. Kada On kaže: **i reči moje ostanu u vama** (stih 7) i **ja u vama** (stih 4), to naglašava da je i sam Isus u podložnosti Svojoj Reči (Jakovljeva 1:22).

9. Praštanje

Deveti preduslov jeste imati opraštajući duh.

U Matej 6:12, kontekst je o modelu molitve, Ješua kaže da možemo da tražimo oprost svojih greha jer smo mi ti koji opraštamo onima koji su sagrešili protiv nas.

U Marku 11:25, Isus kaže: **I kad stojite u molitvi, opraštajte ako imate što protiv koga.**

Drugim rečima, opraštajući duh je životno važan preduslov za molitveni život. Ukoliko imamo duh gorčine, mi možda molimo svojim ustima, ali te molitve nisu realne, i još gore od toga, ne čuju se.

10. Pokajanje

Deseti preduslov za molitvu jeste istinsko pokajanje. Ovo je poanta u Luka 18:13-14 kada se moli carinik: **budi milostiv meni grešniku**, čovek je izražavao istinsko pokajanje. Samo ispovedanje naših greha bez istinskog pokajanja ne koristi ništa.

11. Pravednost i Pobožnost

Jedanaesti preduslov za molitvu jeste pravednost i pobožnost.

Psalam 32:6 govori: **neka ti se moli pobožnik svaki.**

Psalam 34:5: **Oči su Gospodnje nad pravednicima, i uši mu priklonjene vapajima njihovim.**

Psalam 145:19: **Ispuniće želju onih koji ga se boje; i čuće vapaj njihov, i spasiće ih.**

Izreke 15:8: **a molitva čestitih njemu je ugodna.**

I Petrova 3:12: **Jer su oči Gospodnje nad pravednima i uši mu priklonjene molitvama njihovim, a lice se Gospodnje okreće protiv onih koji čine zlo.**

12. Smelost

Dvanaesti preduslov za molitvu jeste smelost. To je poanta iz Jevrejima 4:16. Treba da pristupamo Njegovom tronu **sa smelošću**, u svetlu činjenice da imamo **velikog sveštenika** koji može da **saoseća sa našim slabostima** (stih 15).

13. Vatrečnost (Žar)

Trinaesti preduslov za molitvu jeste vatrečnost. Jakovljeva 5:16-18 uči: **Mnogo može žarka** (vatrena) **molitva pravednika**.

B. ISPOVEDANJE GREHA

Treba da ispovedimo svoje grehe; treba da „očistimo svoj dosije“ kao obavezan deo našeg molitvenog života.

Psalam 66:18 kaže: **Da sam u srcu svomemu gajio bezakonje, ne bi me saslušao Gospod**.

Mi možemo svojim ustima da izgovaramo molitvu, ali ako ostajemo u bezakonju, molitva neće biti odgovorena.

Izreke 28:9 uči: **Ko uklanja uho svoje da ne sluša Zakona, i molitva je njegova mrska**.

Isaija 59:1-2: **i gresi su vaši zakrili Njegovo lice od vas da ne čuje**.

Ispovedanje greha jako je važan element kada govorimo u ličnim uslovima. Idealno bi bilo kada bismo ispovedili naše grehe istog trenutka kada ih postanemo svesni. Ali, Biblija nam daje uz to još dva vremenska ograničenja. Prvo, u Efescima 4:26 kaže: **neka sunce ne zađe nad vašim gnevom**. Ovde nas se uči da bi greh trebalo da se ispovedi pre nego padne noć. Drugo, I Korinćanima 11:23-33 nas opominje preispitamo sebe pre nego odlučimo uzeti učešća u Gospodnjoj Večeri. Ispovedanje greha od životne je važnosti za molitveni život pojedinca.

Znači, kada sagrašimo, moramo da primenimo I Jovanovu 1:9: **Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprostí grehe i da nas očisti od svake nepravde**.

C. BUDNOST (BDENJE)

Kada govorimo o bdenju, mislimo na to da se bude budan; budnost tela i uma; izoštrena mentalna pažnja. Ovo nas se uči u Matej 26:41: **Bdijte i molite da ne dođete u iskušenje! Duh je, doduše, spreman, ali je telo slabo**. Ješua je združio bdenje sa molitvom.

Ista ova poanta je i u Marko 14:38-39: **Bdijte i molite da ne dođete u iskušenje! Duh je, doduše, spreman, ali je telo slabo. Ponovno ode i pomoli se govoreći iste reči**.

Nakon što je obavestio učenike da je potrebno da budu okarakterisani sa budnošću, On im pokazuje šta budnost jeste tako šta ponovo odlazi da se moli. Bdižite naglašava budnost, zato što u ovom kontekstu, kada Isus ovo kaže učenici jesu spavali.

D. POUZDANJE

1. Verovati

Prvo, moramo da verujemo. Zato Matej 21:21-22 kaže: **... ako budete imali veru i ne posumnjate ... I sve što zaišćete u molitvi verujući, primićete.**

Imajte veru u Boga; jer onome koji ne sumnja, već veruje da će se dogoditi onako kako Bog kaže, uistinu će tako i biti. I **sve što trebate**, molite i tražite, i verujte da ćete primiti, i biće vam.

Efescima 3:12: **u kome imamo smelost i pristup s pouzdanjem kroz veru u njega.**

Jakovljeva 1:6-8: **Ali neka išće u veri, bez ikakva kolebanja u sumnji.** Onaj koji sumnja neće primiti odgovor na molitvu zato što je **kolebljivac.**

I Jakovljeva 5:15 govori o odgovorenoj molitvi i naziva je **molitva vere.**

Tako da je očigledno, Biblija uči da moramo da verujemo.

2. Sadržaj Vere

Drugo, moramo da se zapitamo, šta je to šta mi moramo da verujemo u vezi sa molitvom? Moramo da verujemo tri stvari. Ovo su stvari koje treba da verujemo.

a. Postojanje Božije

Prvo, moramo verovati da Bog jeste; važno je da verujemo u postojanje Božije. Poslanica Jevrejima 11:6 kaže: **A bez vere nemoguće mu je ugoditi; jer ko Bogu pristupa, mora da veruje da On jeste i da je nagraditelj onih koji ga traže.**

b. Božija Sposobnost da Čuje Naše Molitve

Druga stvar koju moramo verovati jeste da je On sposoban i moćan da čuje molitve i da na njih odgovori. Ovo nam se mnogo puta pokazuje u Knjizi Psalama.

Psalam 4:1: **... čuj moju molitvu.**

Psalam 6:9: **Čuo je Gospod molbu moju, Gospod će primiti moju molitvu.**

Psalam 17:1: **Prigni uho molitvi mojoj.**

Psalam 39:12: **Čuj, Gospode, molitvu moju.**

Psalam 54:2: **Čuj, Bože, molitvu moju.**

Psalam 55:1: **Poslušaj, Bože, moju molitvu i ne krij se od molbe moje.**

Psalam 61:1: **... obazri se na moju molitvu.**

Psalam 88:2: **Nek dospije preda te molitva moja.**

Psalam 102:1: **Čuj, Gospode, molitvu moju.**

Psalam 143:1: **Čuj, Gospode, molitvu moju, poslušaj moja preklinjanja.**

Primetite kako se često u Knjizi Psalama stavlja naglasak na to da Bog čuje molitvu. Psalmisti, koji su dolazili Bogu u molitvama, očigledno su verovali ne samo da Bog postoji već da je On sposoban i da čuje, a iz toga onda sledi i da je sposoban da odgovori na njihove molitve.

c. Bog je Raspoložen da Odgovori na Naše Molitve

Treća stvar koju treba da verujemo jeste da je Bog raspoložen da odgovori na naše molitve; On želi i hoće da odgovori na naše molitve.

Psalam 66:19 kaže: **On se obazre na glas molitve moje.**

Psalam 66:20: **Blagosloven neka je Bog koji mi molitvu ne odbi.**

Matej 7:9-11: **... koliko će više Otac vaš, koji je na nebesima, davati dobra onima koji u njega išću?** (stih 11)

Jevrejima 11:6: **... da On jest i da je nagraditelj onih koji ga traže.**

Jakovljeva 1:5-6: **... neka išće od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja.**

3. Obećanja Božija

Treće, vera mora da bude utemeljena na obećanjima Božijim. Filipljani 4:19 stavljaju naglasak na Božija obećanja kada god se molimo.

4. Preduslov Subjektivnog Uslova za Molitvu

Četvrto, vera je preduslov subjektivnog uslova molitve. Ovo nam se iznosi kroz dva izveštaja u Pismima.

a. Neodgovarajuća Vera

Prvi izveštaj odnosi se na učenike koji su bili nemoćni da isteraju demona, i taj izveštaj nalazimo u Matej 17:19-20 i u Luka 9:37-42. Iz ova dva odlomka možemo da izvučemo osam zaključaka. Prvo, učenici su imali **malo vere**; to jest, premalo za ovu konkretnu situaciju. Drugo, nije neophodno imati veliku veru jer je čak iznos reda veličine **zrna gorušice** sasvim dovoljan. Treće, važno je imati doslednu

veru. Četvrto, seme je mala stvar, ali ima sposobnost da izraste u veliki nasad. Na isti način, vera je mala stvar, ali uistinu ima velike mogućnosti. Peto, mala vera dosledno primenjivana može da rezultire izuzetnim postignućima. Šesto, ispravna molitva bez vere nije moguća, to jest bez vere se ne molimo ispravno (Jakovljeva 1:6). Sedmo, nedostatna vera učiniće molitvu neučinkovitom. I osmo, ovaj kontekst isterivanja gluvonemog demona zahteva molitvu vere.

b. Odgovarajuća Vera

Drugi izveštaj tiče se sasušenog stabla smokve, koje nalazimo u Matej 21:18-22 i u Marko 11:20-24. Vernik mora uvek da veruje da je ono šta se događa u njegovom životu direktno povezano sa njegovim molitvama; vera uvek mora da je 'u pogonu'; da je primenjena. Ova izjava podrazumeva notu iščekivanja. Nadalje, tražiti znači moliti i moliti znači tražiti. U Grčkom jeziku, radnja glagola „primiti“ zapravo dolazi pre radnje opisane u glagolu „verovati.“ Ono šta to gramatički znači jeste sledeće: verujte da ste već primili, tražite očekujući. Treba da verujemo još dok tražimo znajući da je Bog već čuo i odgovorio na naše traženje; možda ne onako kako bi mi želeli da On to učini, možda to čak nije ni odgovor koji smo očekivali, ali On je svakako odgovorio i mi to treba da verujemo.

c. Poredak

Ovo šta smo rekli povlači za sobom jedno teološko pitanje. Kojim redom se sve to dešava? Kakav je onda poredak? Marko 11:22 uči nas da se ne radi o veri u veru, niti je to vera u našu molitvu, već se radi o našoj veri u Boga. Nemoguće je iskazivati veru u nečije molitveno traženje bez da u isto vreme ta osoba ima veru u Boga od kojeg očekuje odgovor. Tako da pre bilo kakve molitve dolazi vera u Boga.

E. U SKLADU SA VOLJOM BOŽIJOM

1. Principi

Postoji pet principa vezano za molitvu kada govorimo o usklađenosti molitve sa Božijom voljom.

Prvo, Bog će odgovoriti pozitivno na svaku molitvu koja je dosledna Njegovim planovima i sa onim šta stvarno jeste naše najbolje dobro. Drugim rečima, Bog će reći „da“ svakoj molitvi koju mi molimo, ako je dosledna sa Njegovim ciljevima i ako jeste za naše najbolje dobro. Ukoliko nije za naše najbolje dobro ili nije u doslednosti sa Njegovim ciljevima i planovima, Bog će da kaže „ne.“

Drugi princip je da volje Božija jesu upravo Njegovi ciljevi i Njegovi planovi. Znači, ukoliko je naš molitveni zahtev dosledan sa Njegovim planovima i ciljevima, On će reći „da.“ Ukoliko nisu dosledni, On će da kaže „ne.“

Treći princip je da Bog obavezuje Sebe da odgovori na svaku molitvu koja ulazi unutar područja Njegove volje.

Četvrti princip jeste da kroz molitvu mi naše želje dovodimo u red i usklađujemo ih sa Božijom voljom. Molitva je sredstvo pomoću kojeg raste naša osetljivost na volju Božiju, i stoga, usklađuje i dovodi u red naše želje sa Božijom voljom.

Peti princip jeste da kada je volja Božija potpuno jasna možemo da tražimo sa potpunim pouzdanjem.

2. Pisma

Postoji osam odlomaka u kojima nalazimo ove principe.

a. Matej 21:21-22

Prvi je Matej 21:21-22. Stih 21 kaže: **ako budete imali veru i ne posumnjate ... biće tako.**

Istinska vere dovodi u istu liniju naše želje i Božiju volju i takvi zahtevi su zagaranovani. Kada god mi tražimo nešto šta je u skladu sa Njegovom voljom pozitivan odgovor je zagaranovan. U Pismima, traženje se često temelji na obećanju Božijem, a tamo gde je obećanje dato, zagaranovan je odgovor na traženje. Ali, ukoliko Bog nije učinio obećanje za neku posebnu kategoriju, tu nema ni garancije da će On na molitvu da odgovori pozitivno.

Stih 22 kaže: **I sve što zaišćete u molitvi verujući, primićete. Verovanje** iz stiha 22 jeste **vera** iz stiha 21, a **sve što zaišćete** iz stiha 22 jesu lične želje koje su dovedene u sklad sa voljom Božijom.

b. Matej 26:39 i 42

Drugi odlomak je u Matej 26:39 i 42 sa paralelnim izveštajem iz Luka 22:42, gde su zabeleženi i molitva i odgovor. Prvo je molitva. Traženje je bilo: **Ako je moguće, neka me mimoide čaša ova.** Uslov je bio: **ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš.** Potom je došao odgovor. Ovo traženje nije bilo u skladu sa Božijom voljom. Rezultat je bio da je traženje odbijeno. Bog Otac jeste odgovorio na molitvu **Ješue**, ali nije odgovorio onako kako je **Ješua** želeo, jer ta molitva nije bila usklađena sa Njegovom voljom, odnosno sa Njegovim planovima.

c. Marko 11:22-24

Treći odlomak je u Marko 11:22-24. Stih 22 opominje: **Imajte veru u Boga.**

Vera je sredstvo po kojem primamo odgovor na naše molitve. Istinska vera uvek dovodi u istu liniju, uvek usklađuje naše lične želje sa Božijom voljom.

Zato stih 23 dodaje: **ko god ... ne posumnja u srcu svojem nego veruje da će se dogoditi šta kaže, biće mu šta god rekne.**

Negativan aspekt je, osoba treba da **ne posumnja** – ne sumnjati u ono šta je Bog obećao, jer uistinu ne bi trebalo imati bilo kakve sumnje u ono šta je Bog obećao. Mi možemo da imamo sumnje da li je nešto volja Božija kada o tome Bog nije ništa konkretno rekao, niti ima neko obećanje Božije o toj temi kojom smo zaokupljeni. Ali, u stvarima o kojima je Bog dao obećanja ne sme da bude sumnje. Takve molitve imaju zagwarantovane odgovore.

Ne sumnjati je negativan deo, a verovati je pozitivan deo. Ukoliko je Bog nešto obećao, kada molimo, moramo da verujemo da će Bog to i da učini, a rezultat je, dobićemo to. U Jakovljevoj 1:5, na primer, Bog je dao obećanje: da će oni koji budu molili za mudrost, mudrost dobiti. I stoga, kada mi pristupamo Bogu i tražimo od Njega mudrost, moramo verovati da će nam je Bog dati jer je On to obećao. Kada se naše molitve temelje na jasnim obećanjima Božijim, tada imamo zagwarantovan odgovor.

Stih 24 nam govori: **Sve što moleći išćete, verujte da primate, i biće vam.**

Ukoliko je zahtev usklađen sa voljom Božijom, onda, nakon šta se pomoli, osoba treba da veruje sa svim pouzdanjem da će to i da primi. Ukoliko veruje sa punim pouzdanjem, primiće, jer to je Obećanje koje je bog dao.

d. Jovan 14:13-14

Četvrti odlomak jeste Jovan 14:13-14: **I šta god zaiščete u moje ime, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu. Ako nešto zaiščete u moje ime, ja ću učiniti.**

Ponovno, **šta god**, u ovom se stihu odnosi na ono šta god donosi slavu Bogu. Ukoliko nešto neće da donese slavu Bogu, On može da odgovori negativno. Ali, ukoliko donosi slavu Bogu, On će odgovoriti. Ako odgovor „ne“ donosi Bogu još veću slavu, onda neka bude ne. Bog može da bude proslavljen sa odgovorom „da,“ ali može da bude proslavljen i sa „ne“ kao odgovorom. Koji god način bio da se proslavi Bog, to će biti način na koji će Bog da odgovori na molitvu.

Dobar primer za ovo jeste Pavlov **trn u telu**, u II Korinćanima 12:7-10. Da li će Bog da dobije veću slavu sa odgovorom da ili sa ne? Kontekst nam daje naslutiti da bi u slučaju da je Bog odgovorio sa da, Pavle bio taj koji bi primio slavu, a ne Bog. Odbijajući zahtev koji je Pavle postavio, odgovor ne dao je Bogu mnogo veću slavu jer je Pavle mogao da nauči da je za njegov život milost Božija dovoljna. Tako da, u ovom slučaju, odgovor ne dao je Bogu veću slavu.

c. Jovan 15:7

Peti odlomak jeste Jovan 15:7: **Ako ostanete u meni i reči moje ostanu u vama, tražićete šta god hoćete, i biće vam.**

Kontekst ovog stiha jeste „biti u Mesiji,“ a to znači, „biti u intimnom zajedništvu sa Njim.“ Tema u ovom kontekstu nije vezana za spasenje, već za rađanje ploda. Tako da ukoliko neko prebiva u Mesiji, takav neće da traži ništa šta je izvan volje Božije.

Ukoliko imamo blisko i intimno zajedništvo sa Bogom, nećemo tražiti stvari koje su izvan Njegove volje. Izjava **šta god hoćete** u ovom stihu ograničena je na kontekst koji govori o donošenju ploda, Bog će da odgovori jer je upravo donošenje ploda deo otkrivene volje Božije. To je nešto šta On hoće da vidi u svakom verniku. Svaka molitva koja je vezana sa ovim, biće odgovorena.

f. Jovan 15:16

Šesti odlomak jeste Jovan 15:16: **da vam dadne Otac šta god zaišćete u moje ime.**

I ovde je kontekst donošenje ploda, i ova molitva je u vezi sa produktivnošću. **Šta god zaišćete** limitirano je kontekstom rađanja ploda. Kako je rađanje ploda deo otkrivene volje Božije, Bog će da odgovori svaku molitvu sa tim povezanu. Tako, da ono šta nas se uči u Jovan 15:7, uči nas se i u Jovan 15:16. Vernici su odabrani od Boga iz dva razloga: prvo, treba da **idu** i da **donose plod**; i drugo, **šta god** (oni) **zatraže**, On će da odgovori. U ovom kontekstu, On će da odgovori na molitve kroz koje oni postaju plodonosni. To da vernici donose plod definitivno jeste deo volje Božije.

g. Jovan 16:23-24

Sedmi odlomak jeste Jovan 16:23-24: **šta god zaišćete od Oca u moje ime, daće vam.**

Ovo nije „blanko ček“ da će nam Bog dati sve šta pitamo, bez obzira na sve. Kontekst ima veze sa „žalošću“ i sa „radošću“ iz stiha 22. Radost vernika velikim delom ima veze sa otkrivenom voljom Božijom. I zato šta takve molitve jesu unutar sfere volje Božije, traženja će biti odgovorena. Stoga, ako tražimo radost u sferi našeg spasenja, dobićemo. Ako tražimo radost za življenje duhovnog života, dobićemo. Bog želi da odgovori na ovakve vrste molitve.

h. I Jovanova 5:14-15

Osmi odlomak jeste I Jovanova 5:14-15. Stih 14 kaže: **ako šta išćemo po volji Njegovoj, uslišava nas.**

Ovo je apsolutni princip. Bilo šta da tražimo u skladu sa Njegovom voljom, On će da nas čuje. **Sve šta**, iz prethodnog odlomka ograničeno je ovim odlomkom **po volji Njegovoj**. Znači, sve šta je u skladu sa Njegovom voljom, biće odobreno. Sve šta nije u skladu sa Njegovom voljom, neće biti odobreno. To je razlog zašto je toliko važno da ostanemo u bliskom ličnom zajedništvu sa Gospodom. To je razlog zašto je toliko važno da shvatimo da mi stojimo na obećanjima Božijim; to je razlog zašto je toliko važno da shvatimo da su ta obećanja limitirana konkretnim uslovima. Uslov o kome ovde govorimo jeste: **u skladu sa Njegovom voljom.**

Potom 15 stih kaže: ***A ako znamo da nas uslišava, šta god išćemo, znamo da već imamo to što smo od Njega zaiskali.***

Još jednom, ***znamo da nas uslišava, što god išćemo*** iz stiha 15 limitirano je stihom¹⁴: treba da se moli u skladu sa voljom Božijom. Ukoliko su molitve usklađene sa voljom Božijom, onda da, primićeemo. Bog će da odgovori na molitve koje jesu u skladu sa Njegovom voljom.

Ovih osam pasusa daju nam principe molitve o kojima smo govorili. Bog će da pozitivno odgovori na svaku molitvu koja je dosledna sa Njegovim ciljevima i koja je za naše najbolje dobro. Božija volja je ono šta On namerava i planira i ukoliko mi tražimo u skladu sa Njegovim ciljevima i Njegovim planovima, odgovor je „da,“ ali ukoliko to nije tako, onda je odgovor „ne.“ Bog obavezuje samog Sebe da će da odgovori na svaku molitvu koja se nalazi unutar područja Njegove volje. Lično i prisno zajedništvo jeste usklađivanje naših želja sa voljom Božijom. Kada je volja Božija jasna ili kada imamo jasno obećanje od Boga, možemo da molimo sa pouzdanjem da će naša molitva da bude uslišana.

SASTAVNICE I SADRŽAJ MOLITVE

Ovaj rukopis nastavak je ove naše studije „Uslovi za Molitvu.“ U prvom delu ove studije govorili smo o „Subjektivnim Uslovima za Molitvu.“

II. OBJEKTIVNI USLOV ZA MOLITVU

A. Princip

Princip za objektivni uslov jeste to da molitva mora da bude upućena na Oca, kroz Sina, posredstvom Duha Svetoga.

Efescima 2:18 kaže: ***jer po njemu jedni i drugi imamo pristup k Ocu u jednome Duhu.***

Sva tri člana Trojstva nalazimo u ovom stihu: ***jer po njemu*** (Sinu) ***jedni i drugi imamo pristup k Ocu u jednome Duhu.*** Molitva je upućena Ocu, preko Sina, posredstvom Duha Svetoga.

Drugi odlomak je u Efescima 3:14-17: ***Stoga prigibam svoja kolena pred Ocem Gospoda našega Isusa Hrista, od koga se imenuje svako očinstvo u nebesima i na zemlji, neka vam dadne, prema bogatstvu slave svoje, ojačati se u sili po Duhu njegovu za nutarnjega čoveka, da po veri Hristos prebiva u srcima vašim; u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni ...***

Ovde, još jednom, jesu pomenuta sva tri člana, a poanta je identična: molitva je upućena Ocu, kroz Sina, posredstvom Duha Svetoga.

Treći odlomak koji nas uči istom ovom principu jeste Kološani 3:17: ***I sve šta god činite, rečju ili delom, sve činite u imenu Gospoda Isusa, zahvaljujući Bogu i Ocu po njemu.***

Ovde su pomenuta dva člana Trojstva, ali poanta je ista: naše molitve idu Bogu Ocu, ali idu preko Sina.

B. Uloga Oca

Sve molitve treba da su upućene Bogu Ocu. U odnosu na to, tri stvari treba da se pomenu.

1. Jedina Adresa: Bog Otac

Prvo, molitve ne bi trebale da budu upućene Sinu, ili Duhu, ili bilo kome drugome. Neki ljudi osećaju da je dozvoljeno da uputimo naše molitve Sinu na temelju Dela 7:59: ... ***Stefana, on je zazivao i govorio: 'Gospode Isuse, primi duh moj'.***

Stefan je, očigledno, govorio direktno ***Gospodu Isusu***. Zapravo, Dela 7:59 nije molitva, već je predanje duše i duha na samrti. Nadalje, Stefan, u tom trenutku, zapravo vidi ***Ješuu*** (Isusa) u viziji. Stoga, navedeni stih zapravo i nije molitva. Nema primera bilo koje molitve koja je upućena Sinu.

Molitva ne treba da bude upućena ni Duhu. Nema Biblijskog zapisa molitve koja je upućena Duhu Svetom. Nadalje, nikada ne bismo trebali upućivati svoje molitve niti anđelima, niti svecima. I to, na isti način, jeste delovanje suprotno Pismima. Molitva ne bi trebalo da bude upućena ni Sinu, niti Duhu Svetom, niti anđelima, niti svecima.

2. Molitve Starog Zaveta

Druga stvar u vezi sa upućivanjem molitve Ocu jeste to da se molitve, u Starom Zavetu, jednostavno upućuju Bogu općenito. Nema jasnog koncepta Trojstva u Starom Zavetu. Na primer:

Psalam 5:2: ... ***jer ću se tebi moliti.***

Psalam 42:8: ... ***molitva Bogu života moga.***

Psalam 69:13: ***A ja molitvu svoju upravljam k tebi, Gospode ...***

i Jeremija 29:7: ... ***i molite se za nj Gospodu.***

U Starom Zavetu, molitve su upravljane Bogu općenito.

3. Molitve Novog Zaveta

Treća poanta u vezi sa Novozavetnim otkrivenjem jeste da sada učimo kako molitva mora da bude upućena direktno Ocu. To je put kojim sve Novozavetne molitve idu. Na primer:

Luka 11:2; molitva je upućena: ... **Oče, sveti se ime Tvoje.**

U Jovan 15:16 i 16:23, Isus kaže: ... **da vam Otac da ... i ... tražite od Oca.**

Dela 4:24 kažu: **A oni, čuvši to, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: Gospodaru ...**

U Efescima 1:16-17, Pavle upućuje molitvu prema: ... **Bogu slave.**

Efescima 3:14 kaže: **Stoga prigibam svoja kolena pred Ocem ...**

i Efescima 5:20: **svagda i za sve zahvaljujući Bogu i Ocu u imenu Gospoda našeg Isusa Hrista.**

Potpuno jasno učenje Novog Zaveta jeste da naše molitve treba da budu upućene i adresirane na Boga Oca.

Naš najbolji primer molitvenog života jeste sam **Ješua**. I dok je jasno da **Ješua** neće da uputi molitvu samom Sebi, On je svakako mogao da uputi molitvu Duhu Svetom ukoliko je to ispravno da se čini. Ali, On nikada nije uputio molitvu Duhu Svetom; sve Njegove molitve upućene su tačno i određeno Bogu Ocu.

Postoji šest primera za ovo šta pričamo u jednom poglavlju Evandjelja po Jovanu. Šest puta u jednoj Isusovoj molitvi, On upućuje Svoju molitvu Bogu Ocu i to redom; Jovan 17:1, 5, 11, 21, 24, i 35:

1 To Isus izgovori pa podiže oči svoje k nebu i reče: »Oče, došao je čas. Proslavi Sina svojega, da i Sin tvoj proslavi tebe ...

5 I sad, Oče, ti mene proslavi kod sebe slavom što je imadoh kod tebe pre negoli je sveta bilo ...

11 I više nisam u svetu, a ovi jesu u svetu. I ja idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj u imenu svojemu one koje si mi dao, da budu jedno kao što smo i mi ...

21 da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno, kako bi svet uzverovao da si me ti poslao ...

24 Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gde sam ja, da gledaju moju slavu koju mi dade jer me uzljubi pre postanka sveta.

25 Oče pravedni, i svet te ne upozna, a ja te upoznah, i ovi upoznaše da me ti posla ...

Stoga, ukoliko želimo da sledimo molitveni život **Ješue** kao primer za nas, svaka molitva treba da bude upućena Bogu Ocu. Ispravna molitva, dobra molitva, legitimna molitva, jeste ona koja je upućena Bogu Ocu.

C. Uloga Sina

Uloga Sina jeste u tome da molitva treba da bude upućena kroz Sina, a to znači, u ime Sina. Kada govorimo o ovome četiri stvari treba primetiti.

1. Značenje

Koje je značenje toga da se moli „u ime Isusovo“? To je sredstvo po kojem se mi molimo. Kroz Sina. Moliti u Njegovo ime znači, „moliti u Njegovom autoritetu.“ Mi posedujemo autoritet da pridemo Bogu Ocu, a **Ješua** je taj koji nam je dao taj autoritet; i zato mi molimo u ime **Ješui**no.

Mi isto tako molimo i „za Njegovo dobro,“ a to znači „za Njegovu slavu“ prema Kološanima 3:17. Stoga, moliti u ime Isusovo znači moliti u Njegovom autoritetu, za Njegovo dobro i za Njegovu slavu.

To znači da mi svakako uzimamo u obzir i imamo poštovanje prema Osobi u čije ime tražimo stvari. Na isti način, isti je i temelj zbog kojeg očekujemo da nam budu odgovorena traženja. Drugim rečima, kada prilazimo Bogu Ocu u ime **Ješui**no, mi tražimo od Boga da odgovori na našu molitvu, ne zbog bilo kakvih naših dela, niti zasluga, nego zbog Isusovog dela i Njegovih zasluga, On je taj u čije ime se molimo. Mi molimo Boga da odgovori na naše molitve zbog odnosa kojeg mi imamo sa **Ješuo**m Sinom.

Mi molimo Oca na temelju toga šta smo mi „u Mesiji,“ a to je naša pozicija otkada smo spašeni. Mi se molimo na temelju našeg novog i uzvišenog položaja u Mesiji.

Stoga, moliti u Isusovo ime znači da se molimo u Njegovom autoritetu, za Njegovo dobro i za Njegovu slavu.

2. Pisma

Druga stvar u vezi sa ulogom Sina jeste da nas se šest puta ohrabruje da se molimo u ime **Ješui**no. Svih šest primera nalazimo u Evanđelju po Jovanu.

a. Jovan 14:13

Prvo je u Jovanu 14:13: ***I šta god zaišćete u moje ime, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu.***

U ovom stihu, molitva je direktno povezana sa ispunjenjem traženoga. Ovde nalazimo jednu uslovnu klauzulu: možemo imati odgovorene molitve samo ako tražimo u ime Isusovo.

b. Jovan 14:14

Drugi primer je Jovan 14:14: ***Ako šta zaišćete u moje ime, ja ću to učiniti.***

Reč **to** odnosi se na tačno određenu traženu stvar, i u skladu sa uslovom, biće učinjeno. A uslov je da se moli u Njegovo ime, i sam **Ješua** je taj koji će da učini.

c. Jovan 15:16

Treći primer je Jovan 15:16: ... **da vam dadne Otac šta god zaišćete u moje ime.**

U ovom slučaju, molitva je upravljena ka Ocu u ime Isusovo. Bog uslovljava Svoje delovanje činjenicom da treba da se traži u ime Isusovo.

d. Jovan 16:23

Četvrti primer jeste Jovan 16:23: ... **šta god zaišćete od Oca u moje ime, daće vam.**

e. Jovan 16:24

Peti primer je Jovan 16:24: ... **i primićete, da radost vaša bude potpuna.**

Ovde nailazimo na dispencionalno razlikovanje. Do ovog trenutka, kada god da su molili, nisu tražili u **Ješui**no ime. Ali sada, treba da čine baš to. Ovo je deo dispencionalne promene između Starog i Novog, između Dispencije Zakona i Dispencije Milosti.

f. Jovan 16:26

Šesto ohrabrenje nalazimo u Jovanu 16:26: **U onaj dan iskaćete u moje ime.**

I ovde je naglašena dispencionalna promena.

3. Ključni Primer

Treća tačka u vezi sa ulogom Sina jeste ključni primer nekog ko se moli u ime Isusovo. Ovo nalazimo u Efescima 5:20: ... **zahvaljujući Bogu i Ocu u imenu Gospoda našega Isusa Hrista.**

Primetite da je molitva adresirana na Boga Oca, ali **u imenu Gospoda našega Isusa Hrista.**

4. Naš Prvosveštenik Molitve

Četvrta stvar u vezi sa ulogom Sina jeste da je Mesija sada Prvosveštenik naših molitvi. Ovo učenje nalazimo u dva odlomka.

a. Jevrejima 4:14-16

Prvi odlomak su Jevrejima 4:14-16. Poanta stiha 14 jeste da mi sada imamo Prvosveštenika na Nebesima. Poanta stiha 15 jeste da ovaj Prvosveštenik koga sada imamo na Nebesima može da saoseća sa ljudima na zemlji.

Stih 16 kaže: ***Pristupajmo dakle sa smelošću prestolu milosti ...***

To šta je **Ješua** Prvosveštenik molitve svakako treba da iskoristimo.

b. I Jovanova 2:1-2

Drugi odlomak nalazimo u I Jovanovoj 2:1-2, gde nam se govori da sada **imamo Advokata kod Oca.**

D. Uloga Duha Svetog

Poanta ovde jeste da bi molitva trebala da bude „u Duhu Svetom“; molitva bi trebala biti posredstvom Duha Svetoga. I ovde bi trebalo istaknuti četiri stvari.

1. Značenje

Prvo, šta znači da se moli posredstvom, ili „u Duhu Svetom“? Znači da se moli „u sferi“ – da se moli u istoj liniji, o istoj stvari, u isto ime kao i Duh Sveti. Mi treba da molimo isto ono šta i Duh Sveti moli. Razlog zašto su ovakve molitve zagarantovano uslišane jeste taj šta se moli ista molitva koju On moli. Kada to ne činimo, onda je moguće da naše molitve ne budu odgovorene.

2. Pisma

Druga stvar koju treba istaknuti jesu Pisma koja govore o ulozi Duha Svetog u molitvi. Ima tri pasusa u Pismima koja ovo uče.

a. Efescima 5:18-20

Prvi pasus je Efescima 5:18-20. Stih 18 kaže: ***punite se Duhom.*** Ne kaže nam da se molimo Duhu Svetom, nego ***punite se Duhom*** Svetim, jer kada smo puni Duha molimo ispravno se oslanjajući na Duha Svetoga.

Zato nam je u stihu 20 i rečeno da to činimo: ***svagda i za sve zahvaljujući Bogu i Ocu u imenu Gospoda našega Isusa Hrista.***

Naše molitve treba da budu upućene Bogu Ocu u ime Sina, ali naše molitve mora da budu usklađene i sa Duhom Svetim.

b. Efescima 6:18

Drugi pasus je Efescima 6:18: ***Svakovrsnom molitvom i prošnjom u svako doba molite u Duhu.***

Kontekst ovog odlomka jeste molitva u području sfere duhovnog ratovanja.

c. Judina 20

Treći odlomak je Judina 20: ***moleći se u Duhu Svetome.*** Kontekst ovde govori o ***nadograđivanju*** u veri. Kada se molimo u Duhu Svetom, mi se ***izgrađujemo*** u veri.

3. Molitva Duha Svetog za Nas

Treća stvar kada govorimo u ulozi Duha Svetog jeste da Duh Sveti moli za nas i sa nama. Rimljani 8:26-27 kažu da se Duh Sveti moli kako bi nam pomogao u našim slabostima. Grčka reč za „pomoć“ upotrebljena je samo na ovom mestu i u Luka 10:40. Reč označava praktičnu pomoć. Duh Sveti nam pruža praktičnu pomoć u našem molitvenom životu.

Problem je sledeći: ***Ne znamo naime šta da molimo kako valja.*** Rešenje za to je: ***ali se sam Duh*** (Božiji) ***zauzima za nas neizrecivim uzdisajima*** (Rimljani 8:26).

Rezultat je: ***A Onaj*** (Otac) ***koji proniče srca zna koja je težnja Duha.*** Otac uvek odgovara na molitve Duha Svetog. Razlog za odgovor je taj što se: (Duh) ***po Božijoj volji zauzima za svete*** (Rimljani 8:27).

Galatima 4:6 nas takođe uči da: ***odasla Bog u srca vaša Duha Sina svojega koji viče: Abba! Oče!***

Duh Sveti se moli za nas i sa nama.

4. Implikacije

Četvrto, implikacija uloge Duha Svetoga u molitvi je dvostruka. Prva implikacija je da nećemo tražiti od Boga da učini ono šta je On odlučio da ne učini. Druga implikacija jeste da je suprotnost od molitve u Duhu, molitva u telu.